

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ทางคณะผู้จัดทำได้รับคำแนะนำจากพนักงานที่ปรึกษาถึงแนวทางในการจัดทำรายงาน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการทำงานมาจากเอกสารสำคัญ และนำมาจากกรมศุลกากร ซึ่งการนำเสนอข้อมูลในบทนี้ทางคณะผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพิธีการศุลกากร เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาประกอบการทำรายงาน

2.1 พิธีการศุลกากร

กรมศุลกากรได้พัฒนานำระบบอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการบริการผ่านพิธีการศุลกากร ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าระบบ TCS ผู้ประสงค์จะดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์จะต้องทำการลงทะเบียนกับกรมศุลกากร เพื่อบันทึกข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร ซึ่งผู้ที่ลงทะเบียนแล้วสามารถเข้าสู่ระบบการผ่านพิธีการศุลกากรทางคอมพิวเตอร์ของตนเองหรือผ่าน SERVICE COUNTER ของเอกชนหรือที่จุดให้บริการของกรมศุลกากร ณ จุดนำเข้า-ส่งออก

2.2 พิธีการศุลกากรนำเข้า-ส่งออกทางเรือ

ผู้นำเข้าต้องยื่นแบบ กศก. 99/1 ใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมแบบแสดงรายการภาษีสรรพสามิต และภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำเข้าสินค้าทั่วไปทุกประเภท ยกเว้นสินค้าบางประเภทที่ทางกรมศุลกากรให้ใช้ ใบขนประเภทอื่น

เอกสารสำคัญที่ใช้ในการนำเข้าสินค้า

1. พิธีการชำระอากร พิธีการวางประกัน พิธีการขนถ่ายข้างลำ พิธีการคลัง สินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร เอกสารที่ใช้ได้แก่
 - ใบขนสินค้าขาเข้า (กศก. 99/1) และสำเนา 1 ฉบับ ยกเว้นกรณีที่ทางกรมศุลกากรให้จัดทำคู่ฉบับเพิ่ม เช่น มีการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการส่งเงินเข้ากองทุนน้ำมัน จะต้องมีสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า 2 ฉบับ
 - บัญชีราคาสินค้า (Invoice)
 - ใบส่งปล่อยสินค้า (กศก. 100/1)
 - ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading)
 - บัญชีรายละเอียดบรรจุหีบห่อ (Packing List)
 - ใบแจ้งยอดเบี้ยประกัน (Insurance Premium Invoice)

- ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต สำหรับสินค้าควบคุมการนำเข้า
- ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin)

ขั้นตอนพิธีการนำเข้าสินค้าทางเรือ

1. ผู้นำเข้าหรือตัวแทนจัดเตรียมเอกสารข้อมูลใบขนสินค้าเข้า และให้ผู้นำเข้าหรือตัวแทนส่งข้อมูลใบขนสินค้ามายังระบบคอมพิวเตอร์กรมศุลกากร จากนั้นระบบจะตรวจสอบข้อมูลกับเพิ่มข้อมูลอ้างอิง การอนุมัติ/อนุญาตที่เกี่ยวข้องและตรวจสอบบัญชีสินค้าสำหรับเรือโดยอัตโนมัติผ่านระบบคอมพิวเตอร์
2. การตรวจปล่อยสินค้าด้วยระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ใช้ในการสั่งตรวจตามเงื่อนไขที่ทางกรมศุลกากรได้กำหนดไว้ในระบบ Profile เพื่อจัดกลุ่มใบขนสินค้าเป็น 2 กลุ่ม คือ ให้เปิดตรวจ (Red Line) หรือให้ยกเว้นการตรวจ (Green Line) เมื่อระบบตรวจเสร็จจะออกเลขที่ใบขนสินค้าและแจ้งกลับไปยังตัวแทนและแจ้งโรงพักสินค้าหรือท่าเทียบเรือทราบถึงผลการสั่งการตรวจจากศุลกากร
 - 2.1. การชำระและวางเงินประกันค่าภาษีอากร ผู้ประกอบการสามารถเลือกชำระและวางเงินประกันที่สำนักงานศุลกากรหรือชำระและวางเงินประกันผ่านธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) ได้
 - 2.2. การวางค้ำประกันค่าภาษีอากร ผู้ประกอบการสามารถเลือกวางค้ำประกันที่สำนักงานศุลกากรหรือวางค้ำประกันกับธนาคารผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Guarantee) ได้
 - 2.3. การตรวจปล่อยสินค้าขาเข้า ณ ท่าที่ระบุในบัญชีสินค้า หากผู้นำเข้าต้องการขนย้ายสินค้าไปตรวจปล่อยนอกเขตท่าที่นำเข้าจะต้องแจ้งความต้องการล่วงหน้าในขั้นตอนการจัดเตรียมใบขนสินค้าก่อนที่จะส่งมายังระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร
3. ตัวแทนนำใบขนสินค้าและใบเสร็จค่าภาษีอากรที่ชำระแล้วพร้อมกับเอกสาร Deliver Order (D/O) ไปตรวจปล่อยสินค้าเพื่อนำสินค้านามาเก็บที่โรงงาน หรือบริษัท
4. ผู้นำเข้าหรือตัวแทนต้องจัดเก็บข้อมูลบัญชีราคาสินค้าในรูปแบบของสื่อคอมพิวเตอร์เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน เพื่อใช้สำหรับการตรวจสอบใบขนสินค้าหลังการตรวจปล่อย โดยให้สามารถจัดพิมพ์เป็นรายงานเมื่อกรมศุลกากรร้องขอ

2.3 พิธีการศุลกากรนำเข้า-ส่งออกทางบก

ในการนำเข้าสินค้าผู้นำเข้าจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ให้ถูกต้องครบถ้วน โดยมีคำแนะนำในการจัดเตรียมเอกสาร และปฏิบัติตามขั้นตอนพิธีการศุลกากรในการนำเข้าสินค้า ดังนี้

เอกสารสำคัญที่ใช้ในการนำเข้าสินค้า

- ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading)
- บัญชีราคาสินค้า (Invoice)
- เอกสารอย่างอื่น หรือคำสำแดงที่เกี่ยวกับการนำเข้าโดยผู้ส่งออกจะเป็นฝ่ายจัดทำเอกสารการติดต่อระหว่างผู้ส่งของและผู้นำเข้า
- ใบอนุญาตในการนำเข้าหรือเอกสารอื่นๆ กรณีสินค้าที่นำเข้ามาเป็นของต้องจำกัด
- กรณีที่มีการนำเข้า เคมีภัณฑ์ และสินค้าที่ไม่สามารถแยกชนิดหรือคุณภาพได้ จะต้องมีการเตรียมเอกสารสำคัญใบรับรองการวิเคราะห์ของผู้ผลิตสินค้า (Certificate of Analysis) หรือเอกสารรายละเอียดของสินค้า (Specification) หรือเอกสารข้อมูลความปลอดภัย(Material Safety Data Sheet)

2.4 พิธีการศุลกากรนำเข้า-ส่งออกทางอากาศ

การผ่านพิธีการศุลกากรนำเข้าในระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร (e – Import)

การผ่านพิธีการศุลกากรในปัจจุบัน สามารถจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการจัดทำเอกสาร ซึ่งตัวแทนสามารถที่จะส่งข้อมูลผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์พร้อมกับลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์(Digital Signature) ได้ เมื่อระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรได้รับข้อมูลแล้วก็จะดำเนินการตรวจสอบและแจ้งให้ตัวแทนทราบผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้เช่นกัน

การส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าสู่ระบบ e - Import มี 4 วิธีดังนี้

1. ผู้นำเข้าสามารถส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าได้ด้วยตัวเอง
2. มอบหมายให้ตัวแทนออกของ (Customs Broker) เป็นผู้ส่งข้อมูล
3. ส่งข้อมูลโดยใช้บริการเคาน์เตอร์บริการ (Service Counter)
4. ผู้นำเข้าสามารถยื่นแบบบันทึกข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าได้ที่จุดบริการของทางกรมศุลกากร

ขั้นตอนการส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าในระบบ e-Import

1. ตัวแทนจะจัดทำข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า แล้วส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร สามารถส่งข้อมูลมายังระบบได้ล่วงหน้าก่อนที่อากาศยานมาถึงสนามบินศุลกากร
2. เมื่อระบบตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ถ้าหากข้อมูลถูกต้อง ระบบจะตอบกลับไปยังตัวแทนว่า **“ยังไม่มีกิจการรายงานอากาศยานเข้า”** โดยที่จะยังไม่ออกเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้าให้ หากพบข้อผิดพลาด จะตอบรหัสข้อผิดพลาดกลับไปให้ผู้ส่งข้อมูล
3. เมื่อระบบได้รับข้อมูลบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยาน (Manifest) ใบตราส่งสินค้าทางอากาศยาน (House Air Waybill) วันนำเข้า (Actual Arrival Date) แล้ว จะทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า
4. ตัวแทนจะต้องทำการตรวจสอบ และทำการแก้ไขข้อมูลในใบขนสินค้าขาเข้า เพื่อแก้ไขข้อมูลในใบตราส่งสินค้า (Air Waybill) และจึงส่งข้อมูลกลับไปยังระบบอีกครั้ง

ที่มา : พิธีการศุลกากร[Online]. <http://www.customs.go.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2559)

2.5 การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

คือการคืนเงินอากรขาเข้าที่ผู้นำของเข้า (ผู้มีสิทธิขอคืนอากร) ที่ได้ชำระด้วยเงินสด หรือ ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคาร เพื่อใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อที่ส่งออกไปยังต่างประเทศภายใน 1 ปี ตั้งแต่วันที่ได้นำสินค้าเข้ามา และจะต้องยื่นเรื่องเพื่อขอคืนอากร ภายใน 6 เดือนตั้งแต่วันที่ได้นำของออกไปยังต่างประเทศ

ของที่ได้รับคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

1. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อนส่งออก โดยที่วัตถุดิบนั้นมองเห็นได้ชัดเจนว่ามี เช่น ผ้า กระดุม ด้าย
2. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยตรงเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่ไม่ได้ปรากฏให้เห็นชัดเจน เช่น น้ำยาป้องกันการเกิดสนิมในผลิตภัณฑ์วงจรไฟฟ้า
3. วัตถุดิบจำเป็นที่ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น สารเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการซักฟอก (Bleaching Agent) ผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งทอ ผงซัก น้ำยาผสมที่ใช้ซัก

ที่มา : มาตรา 19 ทวิ[Online]. <http://www.customs.go.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2559)

2.6 INCOTERM 2010

ข้อตกลงในการส่งมอบสินค้าระหว่างประเทศ (International Commercial Terms: INCOTERMS) ซึ่งฉบับปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขเมื่อปี ค.ศ. 2010 (เริ่มใช้เมื่อ 1 มกราคม 2011) โดยได้กำหนดขอบเขตของ INCOTERMS 2010 เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาซื้อขายในการส่งมอบสินค้า ประกอบด้วย 11 ข้อตกลง

EXW (Ex Works)

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายส่งมอบของให้แก่ผู้ซื้อ ณ ที่ทำการของผู้ขาย เช่น โรงงาน หรือโรงพักสินค้า ไม่ต้องขนถ่ายสินค้า ไม่ต้องดำเนินการผ่านพิธีการส่งออก ไม่ต้องทำสัญญาประกันภัย แต่ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการบรรจุหีบห่อสินค้า และรับภาระการสูญหายหรือเสียหายของสินค้าจนกว่าสินค้าจะถูกส่งมอบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องรับภาระทั้งหมดในการสูญหายหรือเสียหายของสินค้าตั้งแต่ที่สินค้าได้ถูกส่งมอบ ต้องชำระราคาสินค้า ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ ผู้ซื้อจะต้องทำการผ่านพิธีการส่งออก ชำระค่าภาษีอากร และค่าภาระอื่น ๆ ทั้งหมด

FCA (Free Carrier)

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

รับภาระขนสินค้าขึ้นบนพาหนะขนส่งที่ผู้ซื้อกำหนด ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ ต้องบรรจุหีบห่อสินค้า จัดหาใบอนุญาตส่งออก และผ่านพิธีการส่งออกเอง รวมทั้งต้องชำระค่าภาษีอากร และค่าสัญญาประกันภัย

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องทำสัญญาการขนส่งสินค้าจากสถานที่ส่งมอบด้วยค่าใช้จ่ายตัวเอง

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้า ค่าใบอนุญาตสำหรับการนำเข้า ค่าใช้จ่าย ในการผ่านพิธีการนำเข้า รวมทั้งค่าภาษีอากร

CPT (Carriage Paid To)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายมีจัดหาสัญญาการขนส่งสินค้าจากสถานที่ส่งมอบไปยังสถานที่ปลายทางที่ระบุ ด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ขาย และผ่านพิธีการส่งออกเอง

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

จัดหาใบอนุญาตนำเข้า ผ่านพิธีการนำเข้า ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ต้องรับมอบสินค้าเมื่อสินค้าจากผู้รับจัดการขนส่ง ณ สถานที่ปลายทางที่ระบุไว้ ต้องรับผิดชอบหากสินค้าสูญหายหรือเสียหาย ไม่มีหน้าที่ในการทำสัญญาการขนส่ง และต้องทำทำสัญญาประกันภัยเอง

CIP (Carriage Insurance Paid to)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

รับผิดชอบเช่นเดียวกับ CPT ส่งมอบของให้ผู้รับจัดการขนส่ง โดยต้องทำสัญญาและชำระค่าประกันภัยด้วยตนเอง และรับผิดชอบต่อความเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือสูญหายระหว่างการขนส่งจนถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

จัดหาใบอนุญาตนำเข้า และต้องผ่านพิธีการนำเข้าเอง จะต้องรับภาระความเสี่ยงในการสูญหายหรือเสียหายของสินค้าตั้งแต่ที่สินค้าได้ถูกส่งมอบ ผู้ซื้อไม่ต้องทำสัญญาการขนส่ง และสัญญาประกันภัย

DAT (Delivered At Terminal)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายส่งมอบของ ณ สถานที่ปลายทางตามที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งสถานที่ปลายทางอาจเป็นชื่อท่าเทียบเรือ คลังสินค้า คลังสินค้าของท่าเทียบเรือ (CY: Container Yard) หรือ ชี้อถนนรถไฟ หรือ คลังสินค้าทางอากาศยาน (air cargo terminal) และขนของลงจากพาหนะขนส่ง โดยค่าใช้จ่ายในการขนของทั้งหมดเป็นภาระของผู้ขาย ข้อตกลงนี้อาจนำไปใช้ในกรณีที่มีการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

จะต้องจัดหาใบอนุญาตนำเข้า และผ่านพิธีการนำเข้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง แต่ผู้ซื้อไม่ต้องทำสัญญาการขนส่ง แต่ผู้ซื้อต่อทำสัญญาประกันภัยเอง

DAP (Delivered At Place)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายส่งมอบของให้กับผู้ซื้อ ณ สถานที่ที่ได้ตกลงกันไว้ จะต้องขนลงจากพาหนะขนส่ง และต้องรับผิดชอบความเสียหายของสินค้า พร้อมกับชำระค่าใช้จ่ายการขนส่งสินค้าจนถึง สถานที่ของผู้ซื้อ รวมทั้งต้องทำการผ่านพิธีการส่งออก แต่ไม่ต้องรับผิดชอบการผ่านพิธีการนำเข้า

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องผ่านพิธีการนำเข้าและต้องรับภาระความเสี่ยงในการสูญหายหรือเสียหายของ สินค้าตั้งแต่ถูกส่งมอบ นอกจากนี้ผู้ซื้อต้องรับมอบสินค้าจากการขนส่ง ณ สถานที่ปลายทางที่ระบุไว้และต้องชำระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการขนสินค้าลงจากพาหนะขนส่ง

DDP (Delivered Duty Paid)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกำกับสินค้า และทำสัญญาการขนส่งสินค้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ผู้ขายต้องทำสัญญาประกันภัยและชำระค่าใช้จ่ายการผ่านพิธีการส่งออกและนำเข้า ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองรวมทั้งค่าอากรภาษี และค่าภาระอื่น ๆ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

รับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า และต้องชำระค่าใช้จ่ายสินค้านับตั้งแต่ที่สินค้าได้ถูกส่งมอบ ผู้ซื้อไม่ต้องทำสัญญาการขนส่งและสัญญาประกันภัย ไม่มีหน้าที่ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ

FAS (Free Alongside Ship)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายส่งมอบของไว้ข้างเรือ หรือในเรือ ข้อตกลงนี้ใช้กับการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำในแผ่นดินเท่านั้น ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อสินค้า รับภาระค่าใช้จ่ายในการผ่านพิธีการส่งออก ค่าอากรภาษี แต่ไม่มีหน้าที่ทำสัญญาการขนส่งและสัญญาประกันภัย

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผ่านพิธีการนำเข้า ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ต้องทำสัญญาการขนส่งจากท่าเรือต้นทาง และทำประกันภัยด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดนับตั้งแต่ที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว

FOB (Free On Board)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

FOB (Free On Board) ผู้ขายส่งมอบของลงเรือ ณ ท่าส่งออกที่ได้ระบุไว้ ผู้ซื้อต้องรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมทั้งความเสียหายหรือสูญหายที่เกิดขึ้นเมื่อของอยู่บนเรือ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้า จัดหาใบอนุญาตนำเข้า และต้องทำสัญญาขนส่งสินค้ากับทำสัญญาประกันภัยด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ผู้ซื้อต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสินค้านับตั้งแต่ถูกส่งมอบแล้ว

CFR (Cost and Freight)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายส่งมอบของไว้บนเรือ ณ ท่าเรือปลายทาง หรือ ณ ที่ใด ที่หนึ่งที่ท่าเรือนั้น ผู้ขายชำระค่าขนส่งค่าใช้จ่ายต่อการเสียหายหรือสูญหายของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุบางอย่างบนเรือ ต้องทำสัญญาขนส่งสินค้า นอกจากนี้ผู้ขายต้องรับภาระความเสี่ยงต่อการสูญหายเสียหายของสินค้า และค่าใช้จ่ายในการผ่านพิธีการส่งออก ค่าภาษีอากร

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผ่านพิธีการนำเข้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ซื้อเป็นผู้รับภาระความเสี่ยงต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า และผู้ซื้อต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดตั้งแต่เวลาที่สินค้าได้ถูกส่งมอบ ค่าใช้จ่ายต่างๆในการขนถ่ายสินค้าลงจากเรือ รวมทั้งค่าใช้จ่ายเรือลำเลียง และค่าภาระการใช้ท่า ค่าภาษีอากร

CIF (Cost Insurance and Freight)หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายมีแบบเดียวกับ CFR ต้องทำสัญญาการขนส่งสินค้า และทำสัญญาประกันภัยต่อการเสียหายหรือสูญหายระหว่างการขนส่งจนถึงท่าปลายทางด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผ่านพิธีการนำเข้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ทั้งนี้ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายขนถ่ายสินค้าลงจากเรือ รวมทั้งค่าใช้จ่ายเรือลำเลียงและค่าภาระการใช้ท่า ค่าภาษีอากร

ที่มา : INCOTERM 2010.หนังสือTrade Advisory Center (สืบค้นเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2559)